

Sygn. akt VU 772/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 2 kwietnia 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 772/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 02 kwietnia 2013 r. odmówił przyznania M. K. prawa do świadczenia przedemerytalnego, gdyż nie spełnia warunku wymienionego w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 170). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że na dzień 11 października 2008 r., tj. na dzień rozwiązania stosunku pracy wnioskodawczyni nie ukończyła 55 roku życia. Ponadto stosunek pracy został rozwiązany na mocy art. 30 § 1 pkt 3 K.p., a rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami K.p. może nastąpić jedynie u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników. Natomiast w przypadku pracodawców zatrudniających powyżej 20 pracowników, rozwiązanie stosunku pracy powinno nastąpić w oparciu o przepisy ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Organ rentowy wskazał także, iż na dzień 11 października 2008 r., tj. na dzień rozwiązania stosunku pracy ubezpieczona udowodniła 32 lata i 27 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W odwołaniu od powyższej decyzji M. K. przedstawiła przebieg pracy zawodowej oraz opisała trapiące ją schorzenia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy stwierdził, że wnioskodawczyni nie spełnia warunków wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych albowiem na dzień rozwiązania stosunku pracy nie ukończyła 55 lat życia oraz udowodniła 32 lata i 27 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych

35 lat. Ponadto stosunek pracy nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy; z treści świadectwa pracy wynika, że stosunek pracy został rozwiązany na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 k.p.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K., ur. (...), świadczyła pracę w (...)Sp. z o.o. Sp. k. w L. do dnia rozwiązania z nią w dniu 11 października 2008 r. w trybie art. 30 § 1 pkt 2 k.p. stosunku pracy. Po tej dacie ubezpieczona pracy już nie świadczyła; pobierała początkowo zasiłek chorobowy, następnie świadczenie rehabilitacyjne i ostatnio w okresie od 08 stycznia 2010 r. do 07 stycznia 2011 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Od 08 stycznia 2011 r. wnioskodawczyni nie posiada prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

M. K. po raz pierwszy pracę podjęła w dniu 16 czerwca 1974 r. i z przerwami zatrudnienie kontynuowała do 11 października 2008 r. Według niekwestionowanych przez nią ustaleń organu rentowego udokumentowała w tym czasie łączny okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 32 lat i 27 dni.

(niesporne)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie gdyż pozbawione jest uzasadnionych podstaw.

W świetle bowiem poprawnie zacytowanego w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 170), świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, tj. w realiach rozpoznanej sprawy do dnia 11 października 2008 r., między innymi ukończyła, w wypadku kobiety co najmniej 55 lat oraz posiada także do 11 października 2008 r., tj. do daty ustania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet. Tymczasem, na dzień 11 października 2008 r. M. K. miała ukończone zamiast wymaganych co najmniej 55 lat, zaledwie niespełna 53 lata życia. Ponadto ponad wszelką wątpliwość, jakkolwiek do wskazanej wyżej daty posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat, to jednocześnie nie ukończyła w tym okresie wymaganych co najmniej 55 lat. Ubezpieczona nie posiada również według stanu na dzień rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy okresu uprawniającego do emerytury w wymiarze co najmniej 35 lat. Tym samym nie spełnia przesłanki określonej przepisem art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Zasadnie również odmowę przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego organ rentowy uzasadnia faktem, iż stosunek pracy nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy; został rozwiązany na skutek dokonanego przez pracodawcę wypowiedzenia.

Skoro zatem na dzień ustania stosunku pracy z przyczyn dotyczących pracodawcy ubezpieczona nie osiągnęła wymaganego wieku 55 lat ani też na tę datę nie posiada okresu uprawniającego do emerytury, wynoszącego co najmniej 30 lat, to z tych przyczyn nie spełnia podstawowych przesłanek, określonych wskazanym na wstępie niniejszych rozważań przepisem ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.